

عنوان مقاله:

زنی بود برسان گردی سوار - نگاهی به داستان نبرد سهراب و گردآفرید

محل انتشار:

سومین همایش ملی زبان، ادبیات و بازشناسی مشاهیر و مفاخر (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

پروین گلی زاده - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید چمران اهواز

سعید باجووند - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی پردیس دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

مقدمه: دریک تقسیم بندی محتوایی ادبیات رابه انواع زیر تقسیم کرده اند: حماسی، غنایی، تعلیمی، نمایشی. دراین تقسیم بندی کلی که شامل تمام آثار ادبی جهان می شود، معیار و مالک تشخیص و تعیین انواع ادبی، محتوا و درونمایه ی آثار ادبی می باشد. در این تقسیم بندی اساسا تفاوتی میان ساختار آثار وجود ندارد و هر اثر ادبی با هرگونه ساختاری می تواند درحوزه ی یکی از این انواع ادبی قرارگیرد. شاهنامه ی فردوسی به عنوان یکی از برترین آثار حماسی جهان در خود داستان ها و روایاتی دارد که از هر نظر شایسته ی مطالعه و پژوهش اند. این داستان ها چه از نظر ساختار و چه از نظر محتوا، گنجینه هایی هستند که باعث غنای ادبیات فارسی شده اند. داستان نبرد سهراب و گردآفرید، یکی از این داستان هاست که در این مقاله سعی شده است نگاهی دوباره به آن انداخته شود و ویژگی های ساختاری و محتوایی آن بازکاوی گردد. روش کار: این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر شیوه ی پژوهش، توصیفی، تحلیلی میباشد. به این صورت که موضوع از طریق مطالعات کتابخانه ای نظیر کتابها، مجالت، بررسی اسناد و مدارک، منابع پژوهشی الکترونیکی مانند اینترنت و غیره، مورد بررسی قرار گرفته و اسناد و مدارک مرتبط جمع آوری گردیده است. بحث و نتیجه گیری: حماسه در ذهن ایرانیان به خاطر اشتغال برتوصیف پهلوانی ها و رشادت های پهلوانان، جایگاه ویژه ای داشته و دارد. شاهنامه ی حکیم طوس بدون تردیدی از شاهکارهای حماسی جهان است. ساختار به هم تنیده و متناسب و ازگان، آهنگ، لحن کالم و متناسب های دیگر، از جمله تقابل و آشنایی زدایی است. ساختار شاهنامه به واسطه ی انتخاب درست و متناسب واژگان، آهنگ، لحن کالم و متناسب های دیگر، از جمله تقابل و آشنایی زدایی های شگرف، به گونه ای است که هر مخاطبی را تحت تاثیر قرار می دهد. نوع ادبی حماسه از دیرباز مورد اقبال عموم مردم جهان بوده است. مردم ایران به واسطه ی تمدن باشکوه خود، نسبت به حفظ و انتقال روایت های اسطوره ای و حماسی خود، اهتمام ویژه ای داشته اند. داستان نبرد سهراب و گرد آفرید از چند جهت قابل بررسی و مطالعه است. در این داستان سهراب به عنوان جوانی نوحاسته با نیروی جوانی خویش به ایران حمله ور می شود. ویژگی های رفتاری او در این داستان بیشتر و بهتر نمایان می گردد. گرد آفرید، پهلوان بانوی ایران در مقابل سهراب می ایستد و با او مبارزه می کند و اگر چه شکست می خورد اما باحیله و چاره گیری از دست سهراب می گریزد و جان سالم به در می برد. صحنه ی مبارزه ی این دو پهلوان اطراف دژ سپید است که ویژگی های آن در داستان آمده است.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، حماسه، سهراب، گردآفرید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/894888>

